

hold til Lovene af 1861, 1872 o. s. v., ikke maa nedlægges som Landbrug. Det vil med andre Ord sige, at naar denne Lov er vedtaget, er der sat Bom for, at disse Tiendegaarde kan lægges ind under Hovedgaarden, de skal opretholdes som selvstændige Landbrug. Det er i Virkeligheden en værdifuld Bestemmelse, her er indført i det høje Landsting, og jeg paa-skønner den i høj Grad.

I § 6 er der ogsaa sket en Ændring eller vel snarere en Klargørelse af det, man her i Folketinget havde indsat angaaende de Vurderingssummer, hvortil disse Ejendomme skal sættes. Vi havde her i Folketinget affattet Forslaget saaledes, at Ejendommene vurderedes til deres Værdi i Handel og Vandel under normale Forhold, og herved forstod vi den Pris, Ejendommen stod i før Krigen. Landstinget har nu indført en Bestemmelse om, at denne Værdi som Regel ikke maa sættes højere end den sidste Vurdering til Ejendomsskyld af 1916 og ikke lavere end Gennemsnittet af de to sidste Ejendomsskyldvurderinger. Dette har i Virkeligheden vakt nogen Modstand fra konservativ Side oppe i Landstinget, idet man nærmest formener, at Vurderingssummerne vil blive for lave. Jeg finder derfor Anledning til at rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister angaaende dette Forhold. Vi har alle her i Folketinget, ogsaa de Konservative, været enige om, at Prisen skulde være som af mig anført: Ejendommens normale Værdi, altsaa Værdien før Krigen, og for at finde Bekræftelse paa, at denne Pris virkelig var en egnet Pris og Udtryk for det virkelige Forhold rettede vi i den sidste Samling, i Samlingen 1917—18, en Forespørgsel til Landbrugsministeren, der blandt andet gik ud paa, hvor stor Vurderingssummen havde været for den bortsolgte Fæstejord, og hvorledes sammes Ejendomsskyld havde været i Aarene 1909 og 1916 ved de frie Salg, der havde fundet Sted gennem Udstykningsforeningerne, idet man her havde en naturlig Maalestok for, hvor meget der var givet for Ejendommene under frivillig Afløsning. Der har jo været talt og skrevet en hel Del herom, og stadig har det været hævdet, at disse Gaarde og Huse har været solgte til en forholdsvis billig Pris, der i mange Tilfælde skulde ligge under Vurderingssummen af 1916. Den højtærede Landbrugsminister lovede den Gang det af Folketinget nedsatte Udvalg at skaffe Oplysning herom. Vi har imid-

lertid ikke faaet nogen, og jeg ser ikke, at der medfølger noget som helst derom fra Landstingets Udvalg. Jeg havde ventet, at Ministeren havde givet det ærede Medlem i det andet høje Ting, som kritiserede denne Bestemmelse i Lovforslaget angaaende Vurderingssummen, Oplysninger om, til hvilke Priser Ejendommene var solgte under den frivillige Afløsning, men jeg har ikke opdaget, at Ministeren har udtalt sig derom. Idet jeg gaar ud fra, at Ministeren har indhentet disse Oplysninger, vil jeg gerne bede Ministeren om at svare mig paa det Spørgsmaal: Hvordan har Vurderingssummen været for den frivillige Afløsning, maalt i Forhold til Ejendomsskyldens Ansættelse i 1916? Det var ganske interessant at vide og kunde ogsaa tjene som Vidnesbyrd om, at det er en god og naturlig Pris, der her er sat ind i Lovforslaget, en Pris, som gør Ret og Skel til begge Sider, og det vil maaske deraf fremgaa, at de, der har afløst frivilligt, ikke har faaet mere. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Landbrugsminister er i Besiddelse af Oplysninger i saa Henseende.

De øvrige Ændringer i første Afsnit er af mindre væsentlig Betydning, og dem skal jeg ikke opholde mig ved med Undtagelse af en Ændring angaaende Købesummens Berigtigelse. Hvor Fæsteren og Ejeren ikke bliver enige om, hvordan Købesummen berigtiges, skal et saa stort Beløb som Kapitaliseringsbeløbet indestaa som første Prioritet i Ejendommen, og Prioriteten er uopsigelig fra Kreditors Side, indtil Ejerskifte finder Sted, og saa staa der: „I øvrigt kan Obligationen saavel fra Kreditors som fra Debtors Side opsiges til Udbetaling med  $\frac{1}{4}$  Aars Varsel til en 11. Juni eller 11. December Termin“. Jeg forstaaer denne Bestemmelse saaledes, at Obligationen i alle Tilfælde er uopsigelig indtil Ejerskifte, og efter at Ejerskifte har fundet Sted, skal der gives  $\frac{1}{4}$  Aars Varsel overfor den nye Ejer. Jeg antager, Bestemmelsen skal forstaas saaledes, og har saa ikke det fjerneste at erindre derimod, men nogle har draget i Tvivl, at Bestemmelsen skulde forstaas saaledes.

Der er indført en Ændring angaaende Afløsningskommissionens Sættelse; det er selvfølgelig mindre væsentligt, men personlig havde jeg helst set, at vi havde beholdt den Affattelse, Lovforslaget havde herfra, saaledes at Fæstere og Ejere hver valgte deres Repræsentanter; man har imidlertid givet Lovforslaget den Affattelse, som det havde, da det oprindeligt blev